
Děkovný projev děkana prof. Tomáše Zimy

Děkovný projev děkana prof. Tomáše Zimy

Rector,

Magnifice,

Spectabiles,

Honorabiles,

Dominae honoratae, domini honorati

Před sedmi lety jsem se s pokorou po složení slibu ujal funkce děkana 1. lékařské fakulty UK a nyní předávám tento úřad s pokorou ještě větší svému nástupci. Sedm let v lidském životě je relativně dlouhý úsek blížící se průměrné desetině lidského života, avšak v dění akademické instituce je to neparný zlomek času její historie.

Očekává se, že zde budu vyjmenovávat jednotlivé události a momenty, které se v posledních letech na fakultě udály. Nicméně se zaměřím na to, co považuji za zásadní a na co v naší době, charakterizované setrvalým deficitem času, zpravidla zapomínáme, totiž na prosté a upřímné poděkování.

Velmi rád bych proto v této vzácné chvíli a při této slavnostní příležitosti vyjádřil svoje poděkování především svým nejbližším spolupracovníkům, proděkanům a členům kolegia, členům akademického senátu. Jsem upřímně rád a také přesvědčen, že jsme tvořili profesionální pracovní společenství otevřené svobodné diskusi, včetně kritiky, tedy atributům umožňujícím uspokojivá řešení bezpočtu někdy i velmi palčivých problémů.

Chci poděkovat i bývalým děkanům fakulty profesoru Jiřímu Tichému, docentu Petru Hachovi a profesoru Štěpánu Svačinovi za jejich cenné rady a jejich ochotu předat nezastupitelné zkušenosti.

Děkuji svým váženým kolegům – přednostkám a přednostům ústavů a klinik za jejich snahu o rozvoj jednotlivých vědních oborů a předávání nových poznatků našim studentům, za jejich podněty a názory, které jsme společně projednávali. Vážím si jejich součinnosti při modernizaci výuky, vzniku nových předmětů, vzájemné spolupráci. Studentům jsme umožnili moderní přístupy ve vzdělávání – e-learning, wikiskripta a další – a je více než potěšitelné, že se stali jejich spoluvůdci.

Věřím, že jsme v našich studentech podnítili touhu po trvalém vzdělávání a potřebu vnímat blaho a prospěch nemocného jako svou prioritu.

Moje poděkování patří také všem učitelům a kolegům z fakulty, na které jsem se obracel o radu či pomoc v různých situacích, který život na fakultě, univerzitě i ve společnosti přinesl. Měl jsem a mám pocit jistoty, že se mohu spolehnout na jejich nadšení a podporu při rozvoji fakulty.

V řadě disciplín se rozvíjela spolupráce v rámci různých projektů mezi akademií věd, dalšími vysokými školami a pracovišti v zahraničí. Děkuji našim partnerům za jejich pochopení, vstřícnost a spolupráci.

V životě naší fakulty, nemocnice a univerzity se vyskytly mezníky, kdy se rozhodovalo o našem bytí, podobě výuky a pravidlech, za jakých bude probíhat. A jsou to naši učitelé a studenti, kterým chci poděkovat za jejich přístup, který v kritických okamžicích, jimiž byla např. příprava zákona o univerzitních nemocnicích, akciových společnostech či příprava nového vysokoškolského zákona, projevili. Děkuji jim za to, že se semkli a jednoznačně kategoricky odmítli snahu ze strany státu co nejvíce ovlivňovat chod vysokých škol, tedy to, co je v rozporu s principy autonomie a akademické svobody nejen u nás, ale i v ostatním civilizovaném světě.

Učitelé i studenti tak jednoznačně manifestovali svoje odhodlání hájit principy a myšlenky svobodného bádání, vzdělávání a diskusí na akademické půdě, ke kterým se na naše vysoké školy vrátili po listopadové revoluci v listopadu 1989.

Věřím, že i v budoucnosti tato akademická jednota a soudržnost pomůže hájit naše práva a akademické svobody. Koneckonců, v dlouhodobém kontextu se právě akademická půda jeví jako jedna z nejstabilnějších platform našeho společensko-politického bytí – jenom na okraj –, například za svého sedmiletého působení jsem se postupně potkal se 14 ministry nebo ministryněmi zdravotnictví a školství.

Milé studentky, milí studenti, nemohu samozřejmě opomenout vás, kteří se významnou měrou podílíte na vytváření přátelského prostředí na fakultě, a to zejména činností Spolku mediců českých, studentů IFMSA, včetně sdružení zahraničních studentů, které organizuje nepřehledné množství akcí nejen pro svoje spolužáky, ale snaží se vytvářet společné studentské prostředí na Albertově či Karlově.

Podíleli jste se dále na organizaci cyklu koncertů s názvem Fakulta v srdci Karlova. Za sedm let se jich uskutečnilo celkem 15 v kostelech na Karlově a v okolí naší fakulty. Za tyto všechny činnosti a jejich podporu a šíření dobrého jména fakulty doma i v zahraničí vám patří poděkování.

Děkuji pracovníkům děkanátu a velmi si vážím jejich práce při zajištění každodenního chodu fakulty. Některé činnosti nám dnes připadají už samozřejmé – jako například přechod části agend na plně elektronické. A dále – problémy vyvolané rekonstrukcí budov fakulty znamenaly velký tlak na každodenní práci. Za jejich trpělivost, nasazení a pochopení jim patří velký dík.

Moje poděkování patří také všem, kteří se podíleli a podílejí na rekonstrukcích naší fakulty v uplynulých letech. Původní budova ústavu české lékařské fakulty, je významně spojena s počátky výuky lékařství v českém jazyce u nás, budova dnešního děkanátu byla vystavěna během 8 měsíců v roce 1883. Stávající rekonstrukce za plného provozu fakulty trvala včetně přípravy skoro 8 let. Byly obnoveny krásné historické prvky tohoto objektu, nově zrekonstruovány výukové prostory a laboratoře. Ústav II. patologie se proměnil v moderní centrum ústavu vědeckých informací a dějin lékařství se zázemím pro studenty.

Dovolte mi poděkovat Vám, Vaše Magnificence, a vedení Univerzity Karlovy, za podporu naší fakulty ve všech oblastech. Morální i faktická podpora Univerzity Karlovy lékařským fakultám se odehrávala zejména v roce 2008, kdy byly snahy fakultní nemocnice převést na akciové společnosti, a zejména zásluhou řady aktivit Univerzity Karlovy k tomuto kroku nedošlo. Podpory ze strany Univerzity Karlovy se nám ovšem dostalo i v souvislosti s pokusem o přesun Všeobecné fakultní nemocnice z centra města.

Moje díky patří lékařským fakultám a dalším fakultám naší univerzity za kolegiální a vstřícnou atmosféru, spolupráci na vědeckých projektech či při společenských a sportovních akcích. Nikoliv v poslední řadě sem patří příprava projektu Kampus Albertov, Biocev, oslavy výročí univerzity a či převod organizace specializačního vzdělávání na lékařské fakulty.

Moje velké poděkování patří vedení Všeobecné fakultní nemocnice, lékařům, zdravotnickým pracovníkům a všem zaměstnancům za vynikající spolupráci, která navazuje na více než 220letou tradici, za vzájemnou podporu a pomoc při řešení každodenních problémů. Symbióza VFN a 1. lékařské fakulty vytváří významnou koncentraci biomedicínských výzkumných kapacit v ČR, významný komplex pro vzdělávání lékařů a dalších zdravotnických odborníků a přední komplexní zdravotnické zařízení velmi kladně hodnocené pacienty.

Děkuji za spolupráci nejen při výuce studentů vedení ostatních fakultních nemocnic a zdravotnických zařízení a za jejich za ochotu, vstřícnost a pochopení.

Též můj dík patří přátelům a podporovatelům naší fakulty v různých oblastech.

Upřímné poděkování patří nejbližším spolupracovníkům z mého ústavu, za jejich pochopení a pomoc v době, kdy jsem více času trávil v kanceláři při řízení chodu celé fakulty místo v laboratoři či seminární místnosti.

V neposlední řadě patří moje poděkování mé rodině a mým nejbližším za jejich podporu, tolerance a vstřícnost, bez které bych sotva mohl svoje povinnosti zvládnout.

Vážené dámy, vážení pánové, kolegyně a kolegové, vážení přátelé, snažil jsem se ve svém funkčním období v čele naší fakulty vytvářet podmínky pro harmonii a symbiózu pedagogické a vědecko-výzkumné práce na jednotlivých pracovištích a na fakultě s bohatou interdisciplinární spoluprací ve stimuluujícím a kolegiálním prostředí podporující studenty a učitele. Je zřejmé, že nikoliv každé rozhodnutí bylo jednoduché či snadné. O správnosti rozhodování člověka posuzuje mj. také běh času. Rád bych proto požádal o shovívavé posuzování a toleranci za rozhodnutí, u kterých prokáže čas, že možná nebyla dobrá, i když jsem je činil z nejlepšího přesvědčení a na základě aktuálních znalostí s čistými úmysly. Každý člověk je tvor nedokonalý a koná chyby.

Chtěl jsem realizovat a naplnit naši společnou představu fakulty jako špičkového pracoviště s přátelským prostředím mezi akademickými pracovníky a studenty, otevřeného diskusi a podnětům na počátku nového tisíciletí. Doufám, že tato vize se alespoň z části uskutečnila.

Chci popřát nastupujícímu děkanovi prof. Aleksimu Šedovi a novému vedení hodně štěstí, uvážlivý úsudek a správné rozhodování, jakož i podporu celé akademické obce, bez jejíž aktivní pomoci je další rozvoj naší fakulty nemyslitelný.

Vivat, crescat, floreat facultas medica prima Universitatis carolinae Pragensis.

Quod bonum felix, fastum fortunatumque eveniat.